

Δημήτρης Λιθοξόου

Σε κάθε περίπτωση, το Κυπριακό είναι ελληνοτουρκική διάφορα

Οι επισήμανσης της κυπριακής προεβείας στην Αθήνα, στην εφημερίδα «ΜΕΣΗΜ-ΒΡΙΝΗ» (26/3) - μία απάντηση σ' ένα άρθρο του βουλευτή Τρικάλων της Νέας Δημοκρατίας Σωτήρη Χατζηγάκη- είναι μία ακόμα αφορομή για να ξαναθιχτεί ένα σημαντικό ζήτημα.

Το κεντρικό σημείο όπου πέρτει το βάρος της απάντησης της προεβείας (το οποίο προβόλεται και σαν επικεφολίδα) βρίσκειται στο τελικό συμπέρασμα του κειμένου, στο ότι δηλαδή «σε κάθε περίπτωση το κυπριακό δεν είναι ελληνοτουρκική διάφορα και δεν πρέπει να παρουσιάζεται σαν τέτοιο».

Οι παρατηρήσεις αυτές έγιναν απο το γραφείο τύπου της προεβείας λίγες μέρες μετα την επιστροφή του Ανδρέα Παπανδρέου απο το νησι και την —έστω και καθυστερημένη— ανάληψη της ευθύνης για το ξεκίνημα μιας εκστρατείας ενάντια στην αποεθνικοποίηση σε Ελλάδα και Κύπρο.

Ενω λοιπόν ήταν ακόμα νωπές οι εικόνες απο τις ελληνικές σημαίες που κυμάτιζαν στο νησι υποδεχόμενες τον Προθυπουργό, η κυπριακή προεβεία έστειλε στην εφημερίδα τις επισημάνσεις της.

Οι Κύπριοι διπλωμάτες δεν είχαν βέβαια την υποχρέωση να απαντήσουν σε κάποιο άρθρο ενος όχι και τόσο γνωστού βουλευτή της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Εί-

χαν ωστόσο μια ευκαιρία για να υπογραμμίσουν έμμεσα την αντίθεση τους ως προς την εγκατάλειψη της γραμμής της αποεθνικοποίησης που για χρόνια ακολουθούσαν οι κυβερνήσεις της Δεξιάς στην Ελλάδα και το μεγαλύτερο μέρος της κυπριακής πολιτικής ηγεσίας.

Την ουσία του Κυπριακού προβλήματος αποτελεί για την πρεσβεία, το γεγονός ότι ένα ανεξάρτητο κράτος - μέλος του ΟΗΕ έχει δεχθεί την εισβολή ενός ξένου κράτους που εξακολουθεί να κατέχει με τη δύναμη των όπλων το 36,3% του εδάφους του.

Πάνω σ' αυτό δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι δηλαδή στον αγώνα που δίνεται για την αποχώρηση των τουρκικών στρατευμάτων κατοχής απο το νησι, πρέπει να εξαντληθούν όλες οι νομικές δυνατότητες που παρέχει το διεθνές δίκαιο. Μέχρι σήμερα πάντως, οι Τούρκοι δεν υπολόγισαν ούτε τις συμφωνίες της Ζυρίχης ούτε τα ψηφίσματα του ΟΗΕ. Μια διεθνής διάσκεψη λοιπόν για το Κυπριακό είναι σα βήμα θετική μόνο στο βαθμό που δε μετατρέπεται σε αυτοσκοπό, αλλά είναι ενταγμένη σε μια σειρά ενεργειών με εθνική προοπτική.

Κι αυτή η εθνική προοπτική φαίνεται πως λείπει απο το κείμενο της πρεσβείας.

Οι τακτικοί διπλωματικοί ελιγμοί και τα νομικά επιχειρήματα έχουν αξία όταν στηρίζονται σε μια υλική βάση. Η ιστορία έχει επανειλημμένα δείξει ότι η μόνη αποτελεσματική διπλωματία είναι εκείνη που βασίζεται στη μαχητική ικανότητα του διαπραγματευτή. Η έλλειψη αυτής της μαχητικής ικανότητας απο πλευράς των Ελληνοκυπρίων, που επιδεινώθηκε σημαντικά απο την εθνικομειοδοτική πολιτική των ελληνικών κυβερνήσεων της Δεξιάς, τη διεθνή αδιαφορία και τις ηγεμονισπκες σκοπιμότητες των μεγάλων δυνάμεων, διαμόρφωσε την πολιτική ηγεσία τους σε θεωρητικό των ελιγμών, των αναγκαίων υποχωρήσεων και της αποδοχής του κάθε φορά μικρότερου κάκου.

Επιπλέον οι Κύπριοι διπλωμάτες, που δυστυχώς χαρακτηρίζονται για το κοντόφθαλμο συντεχνιακό πνεύμα τους, δεν κατανοούν ότι οι βλέψεις των Τούρκων επεκτατιστων προχωρούν πέρα απο το 36,3% καλύπτοντας το σύνολο του νησιού. Κι ακόμα περισσότερο ότι συνεχίζουν στο ελληνικό Αιγαίο και φτάνουν ως τη δυτική Θράκη.

Η έμπρακτη αμφισβήτηση των 10 μιλίων του εναέριου χώρου μας και η καμπάνια της Άγκυρας για την καταπίεση των Μουσουλμάνων της Ξάνθης και της Κομοτηνής, φαίνεται να έχουν μια συνέχεια μεταξύ τους, όπως τα επόμενα βήματα ενός ακήρυκτου πολέμου. Οι γείτονες μας ίσως —η μάλλον πολυ πιθανόν— ετοιμάζουν τον επόμενο Αττίλα τους τη στιγμή που εμείς δυσανασχετούμε με το θράσος τους.

Θα πρέπει κάποτε να το συνειδητοποιήσουν οι Ελληνοκύπριοι ότι η πολιτική του στρουθοκαμηλισμού μακροπρόθεσμα ενεργεί υπερ της Τουρκίας. Γιατί *το Κυπριακό είναι βασικά μια ελληνοτουρκική διάφορα και πρέπει δυναμικά να αντιμετωπίζεται σαν τέτοιο*. Αν πάψει κάποτε να είναι, μετατρέπόμενο απο άποψη ουσίας σε τουρκοκυπριακή διάφορα, οι επιλογές των ελλήνων της νήσου θα περιοριστούν στο δίλημμα: *Αποδοχή της τουρκικής υπηκοότητας ή προσφυγιά.*